

mæsser, som, om de end ikke indfættes her, dog maae tages, derom ere vistnok Alle enige; om der end maafee om de enkelte Punkter kan være noget forskjelligte Meninger, maa der dog gives Bestemmelser for de Ting, som findes omtalte i disse Paragrapher. Det kan imidlertid da være et Spørgsmaal, om man skulde overlade til Ministeriet at tage saadanne Bestemmelser, eller om man ikke skulde binde dem noget fastere, end de ville være, naar de kunne træffes ved en Resolution, som kan forandres fra det ene Aar til det andet. Jeg veed, at Meningerne herom ere noget forskjelligte, men den Modstand, som gjøres mod Optagelsen af disse Paragrapher, støtter sig, forsaavidt den er kommen frem, væsentligt paa det Grundlag, at man siger, at det er et Overgreb paa Administrationens Gebeet. Jeg vil i saa Henseende sige, at, dersom jeg, som jeg nu haaber, kan sætte dette Lovforslag om Examenkommissioner igjennem, vilde jeg godt kunne gaae ind paa at dele denne Lov, saaledes at vi tage den øvrige Deel af Loven med Undtagelse af disse 3 Paragrapher, som jo i saa Fald kunde sættes ind i et nyt Lovforslag, men min Stemmegivning i saa Henseende vil jeg lade bestemme af den Maade, hvorpaa den høitærede Minister udtaler sig. Stiller han sig bestemt imod at optage disse Paragrapher i denne Lov, vil jeg for min Part tilraade, at vi tage den øvrige Deel af Loven, naar vi kunne faae den, og lade disse Paragrapher gaae ud. Jeg vil endnu kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er skeet nogle Forandringer, saaledes som disse Paragrapher nu foreligge, i, hvad der før stod i Forslaget. Hovedforandringen er den, at man blandt Tagene har udeladt Sang; dette er skeet af den Grund, at man har meent, at dette er Noget, som ikke kan stilles ved Siden af de andre Tag, og at en Lærer meget godt kan være en overmaade dygtig Lærer uden derfor at have noget Anlæg for Sang og Musik. Derfor er Forslaget nu stillet saaledes, at man har samlet de øvrige Tag sammen og ved Siden deraf gjort det muligt, at Vedkommende ogsaa kunne underkaste sig Examen i Sang, Musik, Sprog, og hvad de ellers have lyst til, men dog saaledes, at disse Tag ikke indvirke paa Examens karakteren, hvor-

imod der paa Examensattesten skal anføres, om de have Kyndighed i Sang, Musik osv. De øvrige specielle Bestemmelser skal jeg her ikke indlade mig paa; det maa blive den ærede Ordførers Sag, og jeg vil heller ikke gjøre det af en anden Grund, nemlig den, at der jo derom kan være forskjelligte Meninger. Om Examen f. Ex. skal afholdes paa det ene eller paa det andet Sted, er Noget, som man jo vel kan fremstille som Forslag; men at give nogen bestemt Grund derfor, troer jeg ikke, man kan; det er en Følelsesag, og det Eine kan være ligesaa rigtigt som det Andet. Vi troe naturligvis, at det, vi have foreslaaet, er det Bedste. Jeg skal for Dieblisset ikke videre udtale mig derom og navnlig afvente en Erklæring eller Udtalelse fra den høitærede Cultusministers Side.

Thurab: Det er navnlig for at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa det af mig til § 2 stillede Forslag, at jeg tager Ordet. Som det vil være det høie Thing bekendt, indeholder Udvalgets samlede Forslag den Bestemmelse, at Kirke- og Undervisningsministeriet skal vælge Formanden for den Examenkommission, hvortil det forøvrigt selv udnævner alle Medlemmerne. Denne Bestemmelse har ikke været af den Vætsen, at jeg har kunnet tiltræde den. Det stod nemlig for mig saaledes, at Formanden for en saadan Kommission væsentligt kun skulde, som der staaer i den paagjældende Paragraph, lede og ordne Examen; men dette, at lede og ordne, som altsaa indbefatter hele hans Virksomhed, kan jeg ikke forklare mig anderledes, end at det kun bestaaer i at lede den Orden og den Tidssfølge, hvori Examen skal foregaae, at tilkjendegive haade Examinatorer og Examinander, til hvilken Tid og hvor de skulle møde, gjøre de fornødne Meddelelser til enhver af dem og endelig at meddele det Resultat, som Examinanden efter afholdt Prøve skal medbringe som Examensattest. Det stod da for mig saaledes, at en saadan Formand ved sin personlige Velvillie og sit Talent til praktisk at ordne slike Sager kunde være stillet anderledes end enhver andet af Kommissionens Medlemmer, og at det vistnok vilde være indlysende, at Kommissionen,